

κλεις τῶν πολιορκουμένων. Ἄλλ' ὁ ἦρωας ἐξελθὼν εἰς τὸν ἐξώστην, παρισταμένης ἐκ δεξιῶν τῆς νεαρᾶς καὶ μυρτοστεροῦς ἡρώϊδος, ἐλάλησεν εἰς τὸ κοινὸν διὰ μακρῶν, κρατῶν τὴν σπάθην του διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀνημμένην λαμπάδα ἐξ ἀριστερᾶς, καὶ ἐδήλωσε βροντωδῶς ὅτι πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν τοῦ περιεστώτος λαοῦ ἤθελε φονεύσει τὴν νεάνίδα καὶ πυρπολήσει διὰ πετρελαίου τὸν οἶκον. Τὴν δὴλωσιν μάλιστα ταύτην παρεκλούθησε καὶ δραματικὴ τις παντομίμα, καθ' ἣν ἐκεῖνος μὲν προσήγαγε τὴν σπάθην του εἰς τὸν τράχηλον ἐκείνης, ἐκείνη δὲ ἔκλεισεν ἐν ἐρωτικῇ ἐκστάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς οἷονεὶ μέλλουσα γὰρ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν λευκὴν τῆς Ἀφροδίτης περιστερᾶν. Τὸ ἄκακον κοινὸν ἐνόμισε πρόσφορον γὰρ φρίξῃ καὶ ἀνεκραύγασε μάλιστα ἐκ τρόμου. Sic notus Ulixes! Ἄλλ' οἱ στρατιῶται δὲν ἐνόμισαν ἀναγκαῖον γὰρ συγκινηθῶσι· διαρρήξαντες δὲ διὰ πελέκειον τὴν θύραν, ἐνῶ μάτην ὁ ἦρωας ἐξηκολούθει χειρονομῶν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου καὶ κραυγάζων, καὶ περιφέρων πάντοτε τὴν σπάθην του εἰς τῆς ἐρωμένης του τὸν λαιμὸν, καὶ γυμνῶν τὰ στήθη του καὶ προκαλῶν τοὺς πυρβολισμοὺς τῶν στρατιωτῶν, εἰσῆλθον ἐκεῖνοι εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὸν συνέλαβον ἐν πάσῃ πεζότητι. Πρὶν ἢ ὅμως τὸν συλλάβωσι, προφθάσας ἐκεῖνος, ἐκρήμνισεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου εἰς τὴν ὁδὸν . . . τίνα ὑποθέτει; τὴν νεαρὴν ἡρώϊδα τοῦ οἰκογενειακοῦ δράματος, ὡς θὰ ἔλεγε πρόγραμμα τι τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου. Οὕτω μὲν ἀπήχθη ὁ ἦρωας εἰς τὸ φρουραρχεῖον, ἡ δὲ ἡρώϊς εἰς παρακείμενόν τι φαρμακεῖον, ὅπως τῇ δοθῇ ἡ πρώτη βοήθεια.

Σὲ διεσκέδασεν ἡ ἱστορία μου; τὸ ἐλπίζω. Ἄν σ' ἔλθῃ τώρα ἡ περιέργεια γὰρ μ' ἐρωτήσης: τί θὰ τὸν κάμουν τὸν παραδόξον αὐτὸν ἦρωα; Θὰ σ' ἀπαντήσω ἀφελῶς: δὲν ἤξεύρω. Ἄν εἴξω ἀλλοῦ, θὰ ἤξευρα καὶ θὰ σοῦ τὸ ἔλεγα. ΣΟΦΙΑ

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχοῦ.]

214.

Ἡ τοῦ ἀπλοῦ στρατιώτου ἀνδρεία ἐπιτήδευμα εἶναι ἐπικίνδυνον, ὃ μετέρχεται ὁ πολεμιστὴς αὐτός, τὸν ἐπιούσιον αὐτοῦ θρηῶν ἄρτον.

215.

Ἡ τελεία ἀνδρεία καὶ ἡ ἀνανδρία ἡ ἐντελής τὰ ἔσχατα εἶναι ἄκρα, εἰς ἃ σπανίως ὁ ἀνθρωπος φθάνει. Μεταξὺ δὲ τῶν δύο αὐτῶν ἀντιθέτων ἔσχατιῶν περιέχεται χώρα ἐκτεταμένη, περιλαμβάνουσα ὅλα τὰ ὑπόλοιπα τῆς θαρραλεότητος εἶδη. Ὑπάρχουσι δὲ τοσαῦται ἐν μέσῳ τῶν ἄκρων αὐτῶν τῆς ἀνδρίας βαθμῶν διαφοραί, ὅσαι ἀριθμοῦνται παραλλαγὰι τῶν ἀνθρωπίνων μορφῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων διαθέσεων. Ὑπάρχουσι δηλαδὴ ἄνδρες, οἵτινες ἀρχομένης

τῆς μάχης προθύμως προκινδυνεύουσι, παρατεινομένου δὲ τοῦ ἀγῶνος, ἀποβάλλουσι τὸ θάρρος αὐτῶν καὶ ἐνδίδουσιν εὐκόλως. Ἄλλοι δὲ ὡς ἀρκοῦντα δέχονται τὰ πεπραγμένα, ἅμα κατὰ τὰς περὶ ἀνδρίας προλήψεις τοῦ κόσμου ὑπεράνω παντὸς ψόγου τεθῶσιν, ὀλίγον δὲ περὶ κατορθώματος ἄλλου φροντίζουσι. Τινὲς δὲ δὲν δύνανται γὰρ κατασχύσῃσι πάντοτε ἐπίσης πάντοτε αὐτῶν φόβου. Ἄλλοι δὲ καταλαμβάνονται ἐνίοτε ὑπὸ φόβου πανικοῦ, καὶ ἄλλοι ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν πολεμίων, φοβούμενοι γὰρ μείνωσιν ὅπου ἐτάχθησαν. Τινὰς δὲ ἢ ἐκ μικρῶν κινδύνων ἐξίς ἀναδεικνύει θαρραλέους καὶ παρασκευάζει αὐτοὺς εἰς μεγάλων κινδύνων ἀπάντησιν. Ἄλλοι δὲ ἀνδρῶς μὲν μάχονται κατὰ τῶν μαχαιροφόρων πολεμίων, φοβοῦνται δὲ τὰ ὄπλα τὰ πυροβόλα, καὶ ἄλλοι τοῦναντίον, τὰ μὲν πυροβόλα ὄπλα καταφρονοῦσι, τρέμουσι δὲ τὰς μαχαίρας. Ὅλα δὲ τὰ εἰρημένα τῆς θαρραλεότητος εἶδη ἔχουσι τι κοινόν, τὸ ἐξῆς. Ἡ νύξ, αὐξάνουσα τοὺς φόβους καὶ κρύπτουσα τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ ἔργα, ἐπιτρέπει τοῖς μαχομένοις τὸ φεῖδεσθαι τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς. Ὑπάρχει δὲ καὶ γενικώτερόν τι τοιαύτης φειδοῦς εἶδος· διότι οὐδεὶς τῶν μαχομένων πράττει ὅ,τι ἐν ὠρισμένην περιστάσει ἠδύνατο γὰρ πράξῃ, ἐὰν ἦτο βέβαιος περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ὅθεν εὐκόλως πᾶς τις καταλαμβάνει, ὅτι ὁ φόβος τοῦ θανάτου ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου μέρος τῆς ἀνδρίας αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἐξαχθέντων ἐν ἔτει 1878 προϊόντων τῆς Ἀμερικῆς τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ὁ βάμβαξ. Ἡ ἀξία του ὑπερέβη τὰ 180 ἑκατομμύρια δολλαρίων.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δίκαζε ἐχθροὺς καὶ ποτὲ φίλους, διότι ἐκ δύο ἐχθρῶν ἀποκτᾶς ἓνα φίλον, καὶ ἐκ δύο φίλων ἓνα ἐχθρόν.

Ὅποιος τρώγει τὴν πῆτταν μόνος του, θὰ σελλῶνῃ μόνος τὸ ἄλογόν του.

Ὅταν ἔρχεται ἡ δόξα, χάνεται τὸ μνημονικόν (Ἰσπανικαὶ παροιμίαι.)

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ Ἰάπωνες κατὰ τὰς θερμὰς τοῦ ἔτους ἐποχὰς ὅπως διατηρήσωσι νωπὸν τὸ κρέας θέτουσι αὐτὸ εἰς πορσελλάνιον πινάκιον μέγα (πιατέρα) καὶ ἐπ' αὐτοῦ καταχέουσι θερμότατον ὕδωρ μέχρις οὗ τὸ κρέας καλυφθῇ ἐντελῶς· εἶτα δὲ ἐπιχέουσιν ἔλαιον ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ διαφυλάττουσι. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἀποκλείεται ὅλως ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀέρος ἐπὶ τοῦ κρέατος, δι' ἧς ὡς γνωστὸν ἐπέρχεται ἡ σήψις καὶ οὕτω τὸ κρέας διατηρεῖται πρόσφατον.